

ne & ante confectionem in brachijs uinculo interceptis, quum uenam diuidimus condiscere, atq; ad amissum expendere, quam in uenarum sectionibus nostri, si dijs placet, Aesculapij hallu-
cinentur, qui grauitur num humeraria, aut communis, aut axillaris in eadem manu diuidenda sit, ridicule contendentes, humerariam se aperire existimant, quoties uenam inter pollicem & indicem aperit: & axillarem, si uenam inter anulari & minimum, aut ut alijs arridet, inter me-
dium & anulari incidunt. Ad hæc, quis non conspicit ipsos in cubito quamcunq; uenam ar-
bitrentur referendam, propemodum nullam præter axillaris uenæ ramum ad communem uenam exporrectum incidere. Cæterum ut in extremæ manus cute etiam in eodem homine ue-
narum distributio uariat, pari quoq; ratione & in cubito subinde uenarum propagines diuer-
sas uidere est. Interdum enim duarum mediarum ad communis uenæ generationem concur-
sus non in cubiti sit flexu, sed multo humilius, nō procul à medio longitudinis cubiti. Aliquan-
do humeraria ramus communem accedens occultitur, axillaris ramo uisum non fugiente. Non
nunquam rursus contraria est ratio. Contingit etiam nō semel, axillaris ramum, qui ad commu-
nem fertur, humerarie ramo longè aut graciliorem aut ampliorem esse, & interdum hunc aut il-
lum geminum uideri. Quandoq; (& id non infrequenter) tertius humeraria ramus exter-
nam cubiti sedem accedens, omnino deest, ipsius uicem tunc suppletibus ramulis, quia com-
muni uena in cutem excurrunt, ac subinde etiam ab axillaris ramo, qui toti ulnæ longitudini per
exporrigitur.

VENÆ CAUÆ PORTIONIS AD PAR-
tes infra septum transuersum locatas distributæ series. Cap. IX.

Ad sinistri
renis inuolu-
crum uena.

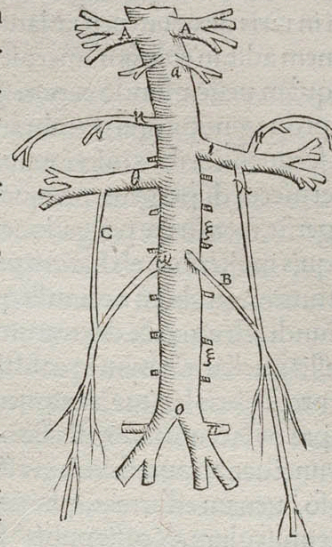
Ad dextri re-
nis inuolucri.

Ad renes ue-
næ.

Sinistra semi-
nalis uenæ se-
ries.

REQUENTES sanè & insignes admodum propagines etiam à cauæ
portione sub iecore lumborum uertebis exporrectæ pullulant, quæ in
hunc se habent modum. Simulatq; caua secundum posteriorem iecoris se-
dem deorsum prorepens, nō amplius iecori cōnascitur, nō nihil obliqua
ex dextris quodammodo corporis partibus introrsum, ad mediū uideli-
cet dorsi fertur, illico ramum nō admodum grandē ex sinistro latere pro-
mēs, qui potissimū numerosa uenularū serie in pingue mēbranamq; sinis-
tri renis tunicā digeritur, quæ à peritongo pronata, renē inuestit, eundemq; dorso alligatū con-
tinet. Hic ramus infrequenter ex dextro cauæ caudicis latere, uenā coniugē adipiscitur. Quan-
doquidem uena dextri renis pingue tunicā conterminasq; peritonæi sedes accedēs, nō à cauæ
caudice principiū ducit, sed ab elatiori regione eius uenæ qua dextro reni serofus sanguis de-
portatur. Aliquando interim uena frequenti sobole in sinistri renis tunicam disseminata, ab ea
quæ in sinistram renem proficitur, originē sumit, ea quæ dextri renis tunicæ offertur, à cauæ
dextro latere pronata. Cæterum caua ab utroq; latere amplissimā propaginem, ubi iam mediæ
uertebularum sedi innititur, in renes distribuit, dextrā quidem propaginē dextro reni, sinistram
autem sinistro deriuans. Atq; ut situs renū uariis est, ita quoq; harum propaginū exortus ē di-
recto sibi neutiq; correspondet, quum enim dexter ren (uti plerumq; accidit) sinistro elatius lo-
cetur, dextri lateris propago altius quàm sinistri renis principiū ducit. Si uerò sinister ren dex-
tro superior sit (quod etiam crebrius quàm disseccionum professores tradunt, euenit) propago
quoq; in ipsum à caua transuersim quodammodo repens, elatius quàm dextra propago prin-
cipium ducit. Quamobrē uerò harum propaginum ortus nunq; ē directo inuicē opponatur,
in quinto libro, qui renū functiones pertractabit, cōmemorabitur. Præfens enim sermo cauæ
ramorū distributioni potissimum est dedicandus. Venæ itaq; ad utrumq; renē protensa, gran-
des admodū sunt, ac quamprimū concauā renū sedē contingunt, hominibus in duos ramos
partiunt, ac dein in renū substantiā mirabili quodā artificio hætenus nemini Anatomicorū co-
gnito cōgerunt, quod nam uerò id sit, in quinto libro perstringā. Cæterum priuatim ab humi-
liori sede uenę eius quæ sinistru renē petit, iuxta ductus ipsius ferē mediū, uena pronascit in
uiris ad sinistru testem tota excurrens, præterq; quod graciles exiguosq; furculos in peritonæū,
quā porrigitur, ac in mēbranas tunicas uel sinistru testē & seminaria ipsius ualā ambientes pro-
ducit. Hæc enim uena peritonæo, quā id lumborū carnibus infertur adnata, deorsum super
pubis os fertur: quod quū superauit, atq; ex magni peritonæi amplitudine elabatur, in uarios
anfractus gyrosq; conuoluitur, quorū basis superiori testis sedi cōnata, ramulos in tunicā testis
substantiā proximē continentē digerit, & alijs frequentioribus ramis in testis substantiā passim
disseminatur, quemadmodū quintus liber, ubi generationis organa persequar, diffusius doce-
bit. Vena hæc sinistru testem accedens, aliquando propaginem à cauæ caudice sub uenæ ad si-
nistrum

nistrum renem exporrectæ principio enatum
asciscit: quæ nō procul ab exortu sinistrorsum
declius proprepēs, cum illa coit, unaq; semina-
lis uena ex ambabus confurgit. Vena autem
dextrum accedēs testem, non à uena in dex-
trum renem protensa originem sumit, at à ue-
næ caudice aliquanto inferius, quàm uenæ re-
nibus exporrectæ principium ducunt. Huius
seminalis uenæ exortus, non ut reliquarū ferē
propaginum in cauæ consistit latere, uerum
ex ipsius eminentiori seu anteriori sede, uersus
dextrum latus non nihil hæc seminalis uena ex-
uberanti ac ueluti rotunda origine enascitur.
Præfens uenæ ramulum quoque ex ea quæ in
dextrum renem procurrit accessisse, ac simul
cum ea coiuisse, Galenus sibi semel obseruatū
testatur. Ego quoque totam dextri testis uenā
à uena quæ reni offertur pronatam semel uidi.
Quod uerò hæc uena dextrum testem ea se-
rie adeat, quæ sinistram sinistro testi porrigi dicebam, uel me tacente, cuius obuium esse scio.

Quoniam in nuda inte-
graq; caue uenæ figu-
ra seminali uenarum
originem ita atq; ser-
quentius scātibus oc-
currit, expressimus:
præfens figura quādā
differentiā, quæ hic de
seminibus pingere uisū
est. Notet itaq; A,
A, a, u, b, c, d, e, f, g,
et x, idem quod in nuda
caue figura. B uerò
ramū à cauæ caudice
ad sinistri lateris semi-
nalis uenā porrectū,
ac cum ipsa coeuntē.
C ramulū significat à
uena pronatam, quæ
dextro reni offertur,
atq; is ramus dextre
seminali uenæ commi-
scetur.

Lib. de Venæ
rum sectione.

Mulieris se-
minaliū ue-
narum series.

Cauæ rami
lumborum uer-
tebris carnis
busq; oblati.

Qui caua ar-
terie magnæ
supra sacri
ossis initium
subiacetur, ip-
siusq; hic se-
ries.

In mulieribus aliā harum uenarum est distributio. Quamuis enim illis par cum uirorum uenis
sit exortus, ipsæ tamen magna ex peritonæi amplitudine haud elabuntur, neque ad pubis
ossa pertingunt. Verum ad mulierum testes pinguibus membranarum suffultæ porrigun-
tur, non uniuerse in seminaria ualā degenerantes, aut totæ in testes exhaustæ. Nam prius-
quam ad testes deueniunt, utriusque lateris uena bipartitur, ac una portio uenæ uirorum
testi implicatæ modo, seminariū uas efficitur. Altera uerò in membranas quoque pingues
intertexta, in uteri latera digeritur, elatorem ipsius fundi sedem potissimum implicans. Præ-
ter feminales uenas caua ubi lumborum uertebis ipsi quæ magnæ arteriæ colligatur, ab ip-
sius inferiori sede quæ uertebas spectat, uenas geniculatim diffundit, per foramina neruis
in uertebularum lateribus exculpta ad dorsalem medullam digestas, & ramos dein à se spargen-
tes in musculos uertebis adnatos, à quibus rursus alię soboles in abdominis musculos orbicu-
latim ad abdominis usque latera conscendentes, & illis quas perreptant sedibus alimentū sup-
peditantes. Quum primum uerò caua ad sacri ossis usque summum descendit, atque iam
magnæ arteriæ quæ ipsi prius ad sinistram subiacetur tanquam digniori organo cedit, ac
quo minus arteria ossis sacri duritia in dorsi motibus molestaretur, caua ipsi arteriæ se subster-
nit, in duos æquales partitur truncos, quorum hic dextro cruri, ille sinistro (ubi eas quas mo-
do dicam deprompsere soboles) offeruntur. Sinister enim truncus (quod & de dextro etiā si
non dicatur, per reliquam cauæ seriem intelliges) statim in ipsa partitione, aut potius ubi caua
in duos truncos supra os sacrum diuiditur, ab exteriori ipsius latere uenam promit maiorem
quæ ad lumborum uertebas & abdominis musculos, & alios ibidem dorso connexos dif-
feminari diximus. Vena hæc interdum ante cauæ supra os sacrum partitionē principium du-
cens, transuersim lumborum carnibus infertur, ipsi & peritonæo abdominisq; muscu-
lis ramulos dispergens, & in canibus multo quàm in hominibus manifestior. Posteaquam
sinister truncus hanc deriuauit uenam, oblique deorsum uersus exteriora fertur, figuram cum
dextri lateris trunco A literæ aut Y in huncmodum inuersi non absimilem constituēs,
& aliquot furculos superioribus sacri ossis foraminibus offerens. Deinde mox in progres-
su in duos impares ramos finditur, interior nanque gracilior est exterior: ac mox duas edit
propagines, quarum alteram interiorē, alteram exteriorē manifestioris doctrinæ gra-
tia, dum Anatomem ostendit, appellare consueui. Exterior itaque propago tota quodammo-
do inter sacrum & coxendicis os, quā maximus neruorum crus petentium ducitur, in exte-
riora transuersim fertur, & numerosa ramorum serie in omnes musculos ab ilium ossis externa
sede pronatos, femorisq; motibus famulantes dispensatur, ramulos etiam deorsum in muscu-
los diffundens, qui ab inferiori coxendicis ossis sede principium ducunt, atq; ita articuli coxen-
dicis ossis cum femore posterior sedes, et clunium cutis hac exteriori propagine uenas mutuan-
tur. Interior autem propago ab interiori ipsius latere exiguas soboles sacri ossis quoq; fora-
minibus dispelat, & alias his maiores in recti intestini musculos, cutemq; orbiculari sedis mu-
sculo obnatam digerit, quæ feculentum sanguinem per anum expurgant, si quando is per ue-
nam